

[Ivar Nørgaard.]

umiddelbare virkning af Vestmotorvejens åbning var en mærkbar lettelse i trafik-situationen.

Sammenligner man imidlertid vejdirektoratets tællinger fra juni måned 1968 for Gl. Køgevej, hvor der passerede 26.700 enheder, med 1969, hvor tallet var 18.200 enheder, synes en forbedring af trafikforholdene at være indlysende. Til 1969-tallene må imidlertid lægges trafikken på Vestmotorvejens nordlige gren, som androg 28.300 enheder.

En vurdering af trafikudviklingen på de vejanlæg, hvor motorvejstrafikken og Gammel Køge Landevejstrafikken er sammenfaldende, dvs. på Ellebjergvej og den indre del af Gammel Køge Landevej, siger mig, at kapaciteten er udnyttet til det yderste, og at overvejelserne med henblik på etablering af aflastningsforbindelser derfor bør fremskyndes mest muligt.

Jeg finder det derfor meget magtpåliggende, at en beslutning om fremskyndelse af motorvejsanlæggene over Avedøre Holme træffes nu samtidig med en beslutning om en definitiv nedlægning af Engstrands Allélinjen. For såvidt angår de arealer, der er udlagt til anlæg af Engstrands Allé-motorvejen, finder jeg det ønskeligt, at trafikministeren får bemyndigelse til sammen med de 2 kommunalbestyrelser at træffe beslutning om arealernes fremtidige anvendelse.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om Nordisk Råd.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 50) findes i tidenden sp. 1710).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Dam: Det er naturligvis i mange henseender en glædesdag, når vi i dag kan få vedtaget et forslag, som bringer Færøerne aktivt med i det nordiske samarbejde på en helt anden måde end tidligere. Glæden ville have været større, hvis man

havde fået en løsning, som havde givet færingerne og Færøerne den fulde ligeberettigelse som et nordisk folk på linje med de andre. Den løsning, vi er nået til, er kun et skridt på vejen; vi kan være glade for, at vi er nået så langt; men vi skulle gerne komme noget længere.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne meddele, at jeg er enig i det, hr. Djurhuus sagde ved første behandling; og ligesom jeg forstod det var hans agt, vil jeg undlade at stemme.

Aksel Larsen: Jeg kan — og det tror jeg vi alle kan — i princippet være enige i de betragtninger, der blev fremført af hr. Djurhuus ved første behandling og af hr. Poul Dam nu. På den anden side er det nødvendigt at gøre opmærksom på, at det har været umuligt at nå længere, og at der er situationer, hvor man må nøjes med Lea, når man ikke i øjeblikket kan få Rachel. Forholdet er jo det, at rejsningen af spørgsmålet om Færøernes og færingernes selvstændige repræsentation i Nordisk Råd næsten automatisk måtte rejse et andet spørgsmål, nemlig spørgsmålet om Ålands status og Ålands repræsentation. Det synes at være et mere kompliceret problem, og derfor har man ikke kunnet nå længere end til det, man er nået til nu.

Jeg vil alligevel anbefale tingets medlemmer at stemme for lovforslagets endelige vedtagelse.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg synes heller ikke, det skal være usagt her ved tredje behandling, at vi i regeringen deler den opfattelse, som hr. Aksel Larsen nu gjorde gældende. Det er en sag, der har verseret igennem adskillige år, og det er min overbevisning, at der er fundet en løsning, som i praksis giver det, vi alle ønsker at give Færøerne i denne sag. Det vil jeg gerne benytte lejligheden til her at udtrykke min glæde over og sige, at regeringen hilser velkommen, at der nu er åbnet denne adgang for Færøerne til at deltage i Nordisk Råds arbejde, i realiteten på lige fod med alle andre nordiske repræsentanter.

Hermed sluttede forhandlingen.